

prima instanță - V. Sandu,
instanța de apel –A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru,

ÎNCHEIERE

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Primăria municipiului Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al mun. Chișinău cu participarea intervenientului accesoriu societatea pe acțiuni „Franzeluța” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Primăria municipiului Chișinău, și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2015,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău cu participarea intervenientului accesoriu societatea pe acțiuni „Franzeluța” în care a solicitat anularea Dispoziției Primăriei municipiului Chișinău nr.1266-d din 10 decembrie 2014 cu privire la prelungirea autorizațiilor de funcționare a gheretelor de tip nou ale societății pe acțiuni „Franzeluța” situate str. N. Zelinschi, 42, colț cu bd. Dacia, bd. Traian, colț cu Grenoble, șos. Hîncești, 86 și str. Vadul lui Vodă, 100, mun. Chișinău.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a efectuat controlul sub aspectul legal al dispoziției emise potrivit prevederilor art.64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și a constatat că dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr.1266-d din 10 decembrie 2014 cu privire la prelungirea autorizațiilor de funcționare a gheretelor ale societății pe acțiuni „Franzeluța”, potrivit căreia s-a permis ca excepție societății pe acțiuni „Franzeluța”, prelungirea autorizațiilor de funcționare a gheretelor de tip nou ale societății pe acțiuni „Franzeluța” din mun. Chișinău, contravine prevederilor legale în vigoare și este emisă cu depășirea competențelor prevăzute de lege.

Sustține că la 14 ianuarie 2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a notificat Primarului General al municipiului Chișinău despre ilegalitatea dispoziției și a

solicitat abrogarea actului administrativ vizat, însă Primăria municipiului Chișinău în termenul legal nu a dat răspuns notificării.

Consideră că dispoziția contestată este emisă contrar prevederilor legale și cu depășirea competențelor prevăzute de lege, deoarece potrivit art. 29 alin.1) lit. a) al Legii privind administrația publică locală, primarul asigură executarea deciziilor consiliului local.

Astfel, constată că prin decizia Primarului General nr.702-d din 06 iulie 2012 a fost stopată eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru gheretele amplasate sau reamplasate pe străzile mun. Chișinău, iar actul administrativ vizat nu stabilește careva excepții în acest sens.

Menționează că unitățile comerciale, inclusiv și gheretele se amplasează și funcționează în baza autorizației de funcționare și nici de cum în baza dispoziției Primarului General.

Prin hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă.

S-a dispus anularea dispoziției Primăriei municipiului Chișinău nr.1266-d din 10 decembrie 2014 cu privire la prelungirea autorizațiilor de funcționare a gheretelor de tip nou ale societății pe acțiuni „Franzeluța” în mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, s-a respins apelul declarat de către Primăria mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea judecătoreie Centru mun. Chișinău din 11 mai 2015.

La 18 ianuarie 2016, Primăria municipiului Chișinău a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea acestora și emiterea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt. Actul administrativ emis de către Primăria mun. Chișinău a fost emis în cadrul legal, iar careva încălcări nu au fost admise. La emiterea dispoziției nu a fost încălcat nici un temei prevăzut de Legea contenciosului administrativ.

Susține că procedura de eliberarea a autorizațiilor de amplasare și funcționare a unităților de comerț este reglementată de Regulamentul privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților de comercializare și prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.13/4 din 27 decembrie 2007.

Consideră că actul administrativ este emis legal de un organ competent, conform procedurii stabilite. În calitatea sa de autoritate publică locală executivă, Primarul a exercitat atribuțiile prevăzute de legislația în vigoare și competențele încredințate de către Consiliul local.

Afirmă că conform competențelor și atribuțiilor stabilite prin lege Primarul a fost în drept de a emite dispoziția în cauză ținând cont de faptul că actul contestat a fost emis ca excepție de la prevederile dispoziției Primarului general al municipiului Chișinău nr.702-d din 06 iulie 2012.

Menționează că instanțele investite cu judecarea fondului au dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei și-a neglijat prevederile art.32 alin.1) din Legea privind administrația publică locală nr.436 din 28 decembrie 2006, cauza fiind examinată superficial fără a fi analizate toate aspectele esențiale ale pricinii.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 02 martie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că recursul înaintat de Primăria mun. Chișinău este neîntemeiat și pur declarativ. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.94), decizia motivată a fost expedită în adresa participanților la proces la 24 noiembrie 2015, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 18 ianuarie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucru, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Primăria municipiului Chișinău în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primăria municipiului Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari